Karikatür

İKİNCI FÜHRER AMİRAL DÖNİTZ ALMANYAYI KURTARMAĞA GELDİ

— Galiba biraz geç kaldım!

Bay — Sayfiyeye gitmemize imkân yok, peşimizde bir alacaklı var...

Bayan — Zararı yok, onları da beraber götürürüz!..

ANKARAYA MEKTUP

HARP BİRAZ DAHA UZARSA...

Bizim yazıhanenin kapıcısına son zamanlarda bir şeyler olduğunun farkında idim. Geçen gün biraz konuşacak oldum; adamcağız âdeta bir âlim. Allah Allah!?..

Evet herif nelerden bahsetmiyor ki... Bu münasebetle aklıma birisi geldi. Bizim çocukluğumuzda Bediüzzaman Saidi Kürdî adlı birisi türemişti!.. Bu adam hiç okuma yazma bilmediği halde güya rüyasında bütün ilimler kendisine malûm olmuştu.

Meseleyi biraz daha derin düşündüm; eh, zamanımızda bunların benzerleri yok muydu?... Ne ressamlarımız var ki hiç bir satır teşrih okumadığı halde tablolar yapıyor ve ne şairlerimiz mevcuttu ki daha ilk mekteplerde talebe iken şiir döktürüyor ve meşhur oluyorlardı. Allah nelere kadir değildir ki, belki bizim kapıcıya da birdenbire böyle bir zekâ verivermişti. Hem bizim Hasan dayı yeni Türk harflerini de şöyle böyle okurdu...

Son görüşmemde bana Mısırlıların tarihinden, tabii coğrafyadan, doktorluktan bahsetti ve epey cevher saçtı; hayret ettim doğrusu.

Bu işe şaşıp sebebini araştırırken bir tesadüf bu sırra beni eriştirdi. Bir hafta evveldi. Zili çaldım, Gelmedi, tekrar bir daha, tekrar yine gelmedi. Halbuki onun odasında olduğunu biliyordum. Yanına kadar indim; gördüm ki bir taraftan yemek yiyor, bir taraftan da önündeki bir kâğıda dalmış oluyordu. O kadar dalmıştı ki dünyanın farkında değildi. Birdenbire kâğıdı kaptım; bu eski bir tarih kitabı sayfası idi.

Nihayet bana anlattı. Bakkaldan aldığı katıkları kitap sayfalarına sarıyorlardı. Yemek yerken o bunları okumaktan büyük zevk duyuyor ve istifade ediyordu...

Şu harbin fenalıkları saymakla biter mi? Nihayet kitapları da böylece silip süpürüyordu. Geçenlerde bir kitapçıda eski bir mecmua kolleksiyonu alacak oldum, müthiş bir fiyat istedi:

— İnsaf!

Diyecek oldum; hemen koşup bitişik dükkânda bunları tarttırdıktan sonra geldi ve şu cevabı verdi:

— Tam yirmi kilo çekti. Bugünkü piyasaya göre, kilosu yüz otuz kuruştan yirmi altı lira eder. Halbuki ben sizden yirmi lira istemiştim..

Hey yârabbi! Kapıcının âlim (!) oluşuna mı sevinirsin, yoksa bir taraftan da kitapların mahvoluşuna mı yerinirsin?.. Harp biraz daha sürerse Babıâli kütüphanelerinin istikbali pek parlak doğrusu!..

Zaparta

BÜYÜK RESİM..

Fikret Adilin fıkralarından gayrete gelen bir zengin, paraya kıyarak resim sergisinden büyük bir tablo satın aldı. Salonunun en göze çarpan köşesine astı.

Zengini ziyarete gelen ilk dostu, tabloyu görür görmez, alkışladı:

— Emsalsiz bir sanat eseri... Milyon değer... Hiç kusursuz bir çiftlik manzarası. Ömrümde bu kadar mükemmelini görmemiştim!.

Ertesi gün ikinci bir dostu resim hakkında ayni hayranlığını gösterdi:

Enfes bir portre... Muhakkak 1938 güzellik kıraliçesinin resmi olacak...

Başka bir gün üçüncü bir dost tablonun önünde kendisinden geçti:

— Bir harika, bir şaheser..... Bu ne kompozisyon monşer! Rus-Japon muharebesinin tasviri... Ateş ve duman içinde amiral Togonun safravî yüzü görülüyor. Muhakkak senden bu tabloyu müze için satın alacaklardır!

Zengin şaşırmıştı, meselenin aslını öğrenmek için telefonu açtı, Güzel Sanatlar Akademisi müdürü Burhan Toprak'ı buldu:

— Affedersiniz, dedi, son sergiden bir resim almıştım.. Bilmem hatırlıyor musunuz?

— Nasıl hatırlamam, müstesna bir natürmort!..

— Evet, müstesna bir şey... Ancak mevzuunu söylemek lûtfunda bulunur musunuz?

— Mevzuu mu? Tabloda ayan beyan görülüyor: Çamlıcanın tepesinden güneşin doğuşu!.

ÇALAR SAAT

Bayan uykucu olduğu ve akşam saat dokuzda yatağına girdiği için kocasının klüpten kaçta döndüğünü farketmezdi.

Maamafih bir sabah sordu:

— Sen dün gece kaçta geldin?

— 10 da karıcığım.

— Onda mı? Yalan söylüyorsun. Sen odaya girerken ben tesadüfen uyanmıştım. Saat biri çalıyordu.

Bay hemen cevap verdi:

— Pekâlâ bilirsin... Saat 0 ları çalmaz karıcığım.

MERHUM SÜLEYMAN NAZİFİN BİR NÜKTESİ

Genç bir şair bir gün Süleyman Nazif merhuma yeni bir şiirini okumak istedi. Üstat razı oldu, dinlemiye başladı.

Şiir uzundu, genç şair ikide birde duruyor, kekeliyor, heyecandan sesi titriyordu.

Şiir bittiği zaman korkarak sordu:

— Nasıl buldunuz üstat?.

— Pekâlâ...

— İyi okumıya muvaffak olsaydım daha güzel bulacaktınız, fakat büyük bir üstadın huzurunda bulunduğum için fevkalâde sıkıldım.

Nazif gülerek şairin sırtını okşadı:

— Her halde benim kadar değil evlâdım!

* * *

SARHOŞLAR

İki arkadaş akşamdanberi karşılıklı içiyorlardı. Vakit gece yarısını bulmuş, artık biri iki görmeğe başlamışlardı. Bir aralık iki sarhoştan biri karşısındakine:

— Yanında oturan yabancı kim oluyor?

Dedi. Öteki cevap verdi:

— Galiba senin yanında oturanın arkadaşı olacak!

— Ne diye yanımıza oturmuşlar? Şunlara birer tokat atarak kovalım..

— Kovalım!.

İkisi de yumruklarını salladılar. İki arkadaştan birinin gözü, ötekinin yanağı davul gibi şişti!

*

HIDIRELLEZ GEZMESİ

— Et ucuz olsaydı bir kuzu dolması, zeytinyağı olsaydı bir yaprak dolması, irmik olsaydı bir helva yapacaktım da Hıdırellez günü Kâhtanede size bir ziyafet verecektim...

— Kâhtaneye gitmek için de otomobil lâzımdı. Nasıl olsa onu da bulamıyacaktın... Gel istersen sanki yedim camiine gidip hâlimize dua edelim!

No. 489 CİLT: 19, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 10 MAYIS 1935

Kari Katür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

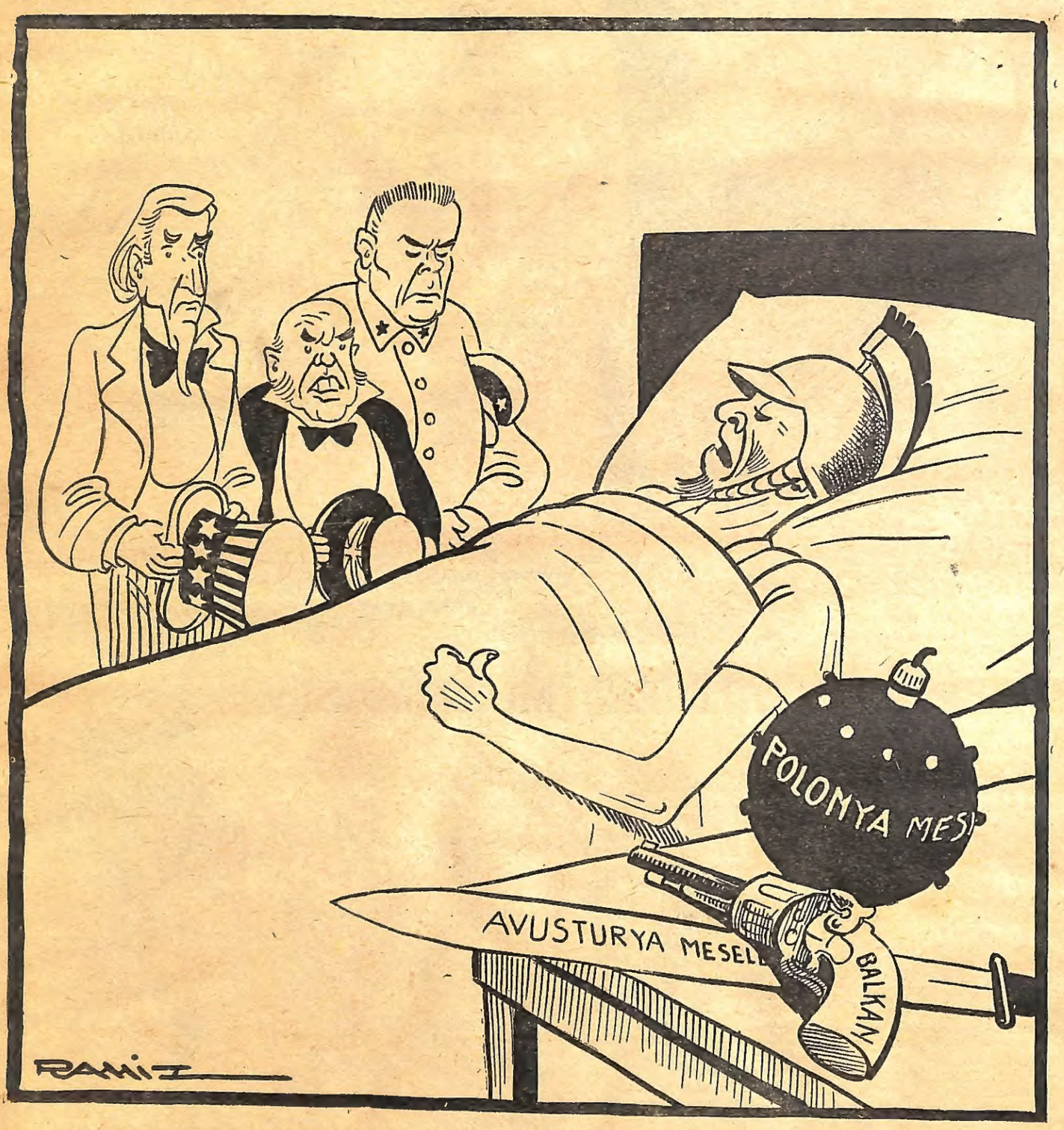

AVRUPA HARBİ RAHAT DÖŞEĞİNDE :

Harp — Yavrularım, artık ben son dakikalarımı yaşıyorum ve sizlere de şu mirasları bırakıyorum, güle güle kullanın!..

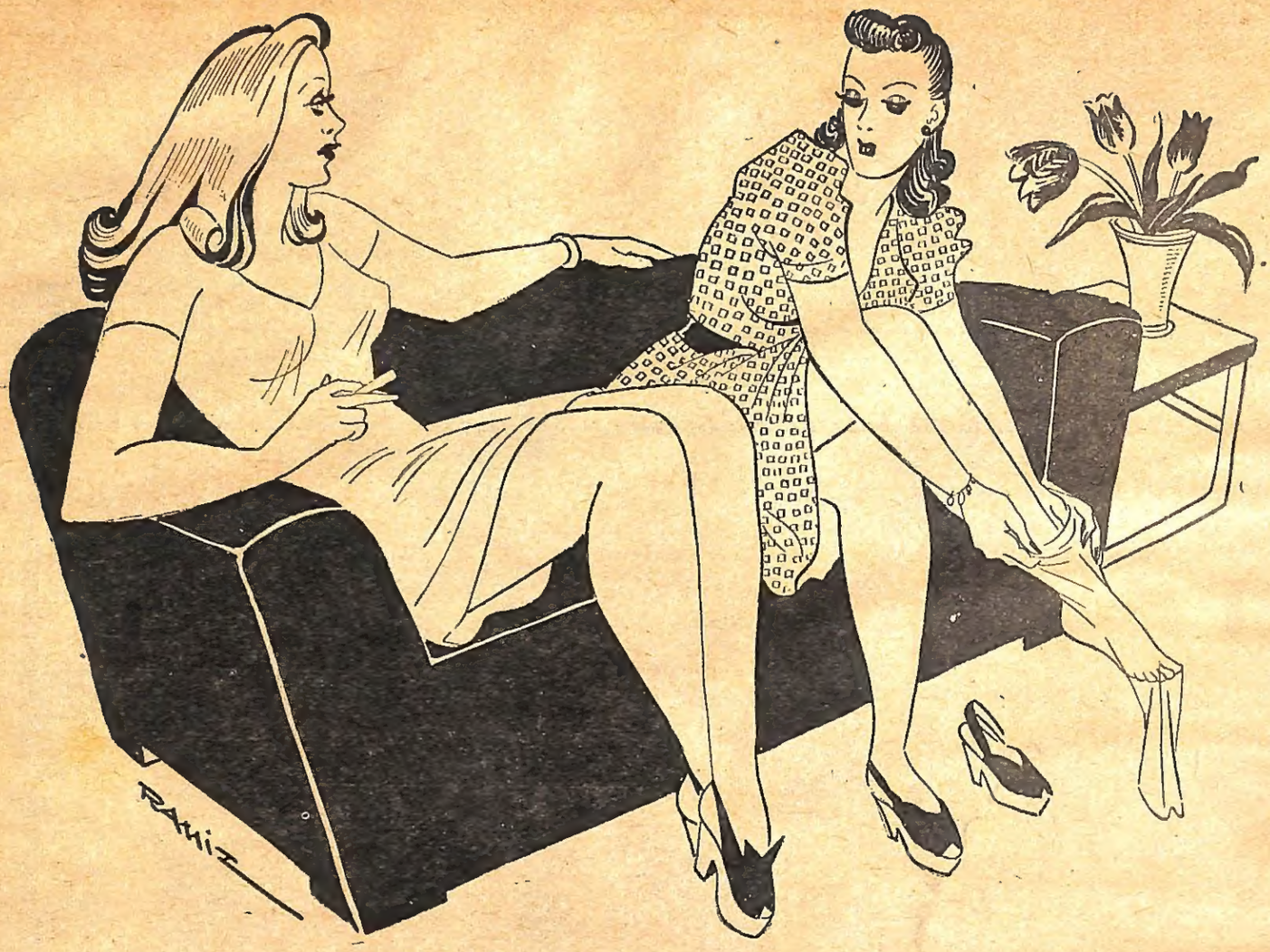

— Ben pek demokratımdır.
— Belli, kocanla her kavgadan galip çıkıyorsun!..

AKTÜALİTE KOMEDİ DRAM:
İKİ PERDE

Birinci perde

(Londrada Avam Kamarasında bir komisyon odası... Saylavlardan bir kısmı ellerindeki gazeteleri, telgrafları sallıyarak gürültülü bir münakaşaya tutuşmuşlar... Kimse kimseyi işitmiyerek hep bir ağızdan konuşuyorlar.)

— Öldüğü muhakkak... İki gün evvel Himler onun kırk sekiz saat içinde öleceğini haber vermemiş miydi?

— İşte biz de bunun için inanmıyoruz ya... Himlerin ağzından doğru lâkırdı çıkmasına imkân var mıdır? Mademki o böyle bir şey söyledi. Demek ki Hitler yaşıyor.

— Hayır hayır... Himler bu defa doğru söylüyor... Hem onun Hitlerin kırk sekiz saat içinde ortadan kalkacağını temin etmesi bir vaaddir.

— Himler doktor mu? Ne bilir böyle meseleleri?

— Himler doktor değil ama kasaptır... Bir müteahhit kasap; "Size gelecek hafta beş yüz koyun teslim edeceğim„ dediği zaman koyunlar henüz tarlada otlamaktadırlar. Fakat kasap muayyen günde onların boğazlanmış ve yüzülmüş olarak teslim edileceğine emindir. Himler; "İsterseniz Hitlerin ölüsünü teslim etmeğe de razıyım„ diyor.

— Berlinde Hitlere benziyen bir bakkal varmış... Onu öldürüp de teslim ederse kim ne anlıyacak?.

HİTLER MUAMMASI

Bir çok sesler — Hayır, hayır... Hitler ölmemiştir...

Yine bir çok sesler — İmkânı yok... Almanyada daha bir çok Almanlar yaşarken Hitlerin ölmesine imkân yoktur...

(Kapı açılır, Çörçil ağzında piposu ile içeri girer)

Saylavlar hep bir ağızdan:

— Havadis Başvekildedir... Ancak o bizi tenvir edebilir. Hitlerin ölümü doğru mu?

(Çörçil meyus bir tavırla kollarını kaldırır; piposunu çeker, fakat cevap vermez)

Saylavlar — Başvekil meyus görünüyor. Demek ki haber yalan...

Çörçil — (Elini kaldırıp arkadaşlarını sükûta davet ederek) Ben zannediyorum ki doğrudur ve buna çok üzülüyorum.

(Saylavlarda hayret sesleri ve tavırları)

Bir ihtiyar saylav — Ekselâns İngilterenin birinci numaralı can düşmanının ölümüne üzülmenize teessüf ederiz.

Bir başka saylav — Başvekilin üzüntüsünü yanlış yorumluyorsunuz. Dünyayı baştan başa kan deryasına çeviren adamın çabucak ölüp kurtulması hakikaten de üzülünecek bir şeydir. Onu hiç olmazsa bir canavar gibi kafese koymak, Londrada zafer şenlikleri yapılırken sokaklarda dolaştırmak lâzımdı. Bu da mümkün değilse hiç olmazsa dostu Mussolini gibi ölüsü paçasından asılmalı ve ahali bunu seyretmeliydi. Zannederim ki Başvekilin üzüntüsünün sebebi budur.

Çörçil yine elini kaldırır ve odada tam bir sükût hüküm sürünceye kadar bekler. Sonra ağır ve ciddî bir tavırla söyler:

— Dostlarım. Demokrat bir memlekette yaşıyoruz. Fakat bilirisiniz ki en demokrat memleketlerde de bir kısım büyük milli esrar vardır ki bunlar açık söylenmez ve memleketin en büyüklerinden iki üç başın arasında gizli kalır. Bu Hitler davası onlardan biridir. Daima olduğu gibi bugün de bana inanın... Mesele sizin bildiğiniz gibi değildir ve benim üzüntüm ve merakım için sebepler vardır.

(Bu esnada kapı açılır ve bir yaver elinde bir kâğıtla girer. Saylavlar Çörçilin bu kâğıdı okurken hayretle ağzını açtığını ve piposunu yere düşürdüğünü görürler. Bu onun hayatında ilk büyük heyecanıdır).

Çörçil — Dostlarım... Hitleri getirmişler... Bir uçakla... (Yüzünde büyük bir sevinç ifadesi belirmiştir)

Saylavlar — Kimler getirmişler?..

Çörçil — Uçakta yalnız olduğuna göre galiba yine kendisi... Tıpkı Hess gibi... (Yavere) Sakın ahali kendisine bir şey yapmasın.

Yaver — Ahali onu linç etmek istedi. Fakat mâni olduk.

Çörçil — İyi ettiniz... Hemen koşun... Onu muhafaza altında emredeceğim yere götürün... Ben de geliyorum.

İkinci perde

(Sütunlarla dolu büyük ve karanlık bir salon... Elektrik yoktur; bir köşedeki ilk İngiliz kıraliçelerinden kalma bir gümüş şamdanla yarım yamalak aydınlanmaktadır. Bir masanın arkasındaki koltukta ancak kumral saçlarile asil ve beyaz alnı farkedilen genç bir insan oturuyor. Masanın bir tarafında Çörçil, bir tarafında Kenterburi piskoposu ayakta duruyorlar. Piskopos büyük törenlere mahsus elbiselerini giymiştir)

Çörçil — (Karşısında selâm vaziyetinde duran yavere) Hitler getirildi mi?

Yaver — Evet ekselâns... Kori-

dorda muhafızları arasında emrinizi bekliyor.

Çörçil — Bina tamamile boşaltılmış mıdır?

Yaver — Evet ekselâns...

Çörçil — Hitleri kapının dışında yanız bırakacaksınız ve muhafızları alarak sokak kapısından çıkacaksınız. Burada söylenecek şeylerin hiç bir insan kulağı tarafından işitilmemesi için mümkün olanı yapacaksınız.

Yaver — (Selâm vererek çıkarken birdenbire döner) Pardon ekselâns... Koca binada Hitler ile yalnız kalmanız tehlikelidir. Gerçi onun elleri kelepçelidir. Fakat bu halile de sizlere bir fenalık etmesinden korkulur.

Çörçil — Emirlerimi harfiyen yapınız ve ötesine karışmayınız.

(Yaver çıkar; aradan biraz zaman geçtikten sonra piskopos ile Çörçil kapıyı açarlar; perişan bir vaziyette olan Hitleri içeri alırlar. Çörçil onun ellerini çözerken piskopos bir bardak şarap getirerek ona kendi elile içirir. Sonra Çörçil ile piskopos eski yerlerine gidip dururlar)

(Hitler biraz kendine geldikten sonra masaya doğru yürür; ellerini ağzına doğru götürerek burnunun altındaki bıyıklarını çıkarır, masa üzerine koyar; sonra yine bir el hareketile başındaki perukayı çıkarır ve hürmetle eğilerek ağır ağır söyler)

Hitler — Yirmi senedenberi Anglosaksonluk adına çok sıkıntıya katlandım. Fakat büyük Allaha şükrederim ki mukaddes vazifemi yapmak kudretini bana verdi. Almanya bin sene ayağa kalkamamak üzere kökünden yıkılmıştır.

Karikatür

★

ACABA?..

Yolculardan biri tehlike işaretini çekmiş, makinist birdenbire firenleri sıkınca vagonlardan biri yoldan çıkmıştı. İmdat tireni gelinceye kadar orada bekliyeceklerdi.

Bir yolcu şeftirene:

— İmdat tireninin gelmesi ne kadar sürer acaba? diye sordu.

— En az dört saat!.

— Ne fena!.. Ben de bu gün İstanbula, evlenmeğe gidiyordum.

Şeftiren şüpheli şüpheli yolcunun yüzüne baktı:

— Yoksa tehlike işaretini çeken siz misiniz?.

★

DAHA İNCESİ

İki arkadaş konuşuyorlardı. Biri ötekine:

— Bu yaz Suadiyeye gidiyoruz, dedi. Doktor kum banyosu tavsiye etti.

— Biz de şehirde kalıp toz banyosu yapacağız!.

★

KÖR MÜSÜN?

Biri kör taklidi yapıyor, öbürü de sözde onu yediyordu. Bu şekilde dilenerek sabahtan beri epeyce para toplamışlardı. Kılavuzluk eden:

— Gel, şuraya da uğrayalım! dedi.

Kör direndi:

— Dalga geçme yahu!. Görmüyor musun tabelâsında "İş idarehanesi,, yazıyor. Bir de bize iş bulmağa kalkarlarsa ne yaparız?

— Bir hiyar yedi yüz elli kuruşa satılmış...

— Bunda şaşılacak ne var?.. Hiyarların para ettiği zamandayız!

İLK ACEMİLİK

Delikanlı, babasının yanına çıktı. Eski terbiye görmüş bir aileden oldukları için babasile hiç senli, benli konuşmazlardı. Kem küm etti. Durdu. Bay peder, oğlunun kendisine mühim bir diyeceği olduğunu anlamıştı:

— Sıkılma! dedi. Anlıyorum ki söylemeğe cesaret edemediğin bir şey var!.

— Evet babacığım.

— Söyle bakalım, nedir?.

— Evlenmek istiyorum.

Babası kaşlarını çattı. Biraz düşündü:

— Peki, dedi, paran var mı?

— . . . . . .

— Bana güveniyorsun öylemi?

— Allah size ömür versin babacığım!.

— Peki.... Bu seferlik tecrübesiz olduğun için yardım edeceğim. Bu senin ilk evlenmem... Fakat boşanır da tekrar evlenmeğe kalkarsan benden hiç medet umma.. Anladın mı?..

GÖRMEMENİN SEBEBİ

İkide bir mahallede vaka çıkarır, şununla bununla kavga eder, tabii soluğu karakolda alırdı. Polisler de, komiser de ondan yaka silkmişlerdi.

Bir gün yine ondan şikâyet ettiler. Sarhoş olmuş, "Yürürüm mestane mestane!,, diye sabaha kadar şarkı söyleyip kimseye uyku uyutmamıştı.

Komiser onu karşısına aldı. Uzun boylu nasihat etti. Sarhoşluğu hâlâ geçmiyen delikanlı:

— Vallahi ağabey, bu seferlik de affet. Bir daha edepsizlik yaparsam öldürürsün beni!..

Diye yalvarmağa başladı.

Bu pişmanlıktan memnun olan komiser:

— Haydi bakayım, dedi. Bir daha seni burada görmiyeceğim!

Kopuk, boş bulunup sordu:

— Ne o ağabey, başka yere mi naklediyorlar?

İHTİSAS İŞİ

Bayan çerçeveciden eski bir çerçeve aldı. Adamcağız:

— Yarına kadar müsaade buyurun da yaldızını tazeleyim! dedi. Biraz bozukları var.

Bayan başını salladı:

— Olmaz, olmaz!.. Ben daima kocama yaldızlatırım!.

★

YENİ HASTALIK

Doktorun yanına kırk beş, elli yaşlarında, gözlüklü, kendi halinde bir adamcağız girdi.

— Şikâyetiniz?.

— Midemden efendim!.

— Ne oluyor?.

— Daimî bir ezinti... Âdeta bir kaşıntı... Arada sırada bulantı!.

— Ya!..

— Yağ yok efendim... Yağ bulamadığımız için bir haftadır marul yiyoruz.

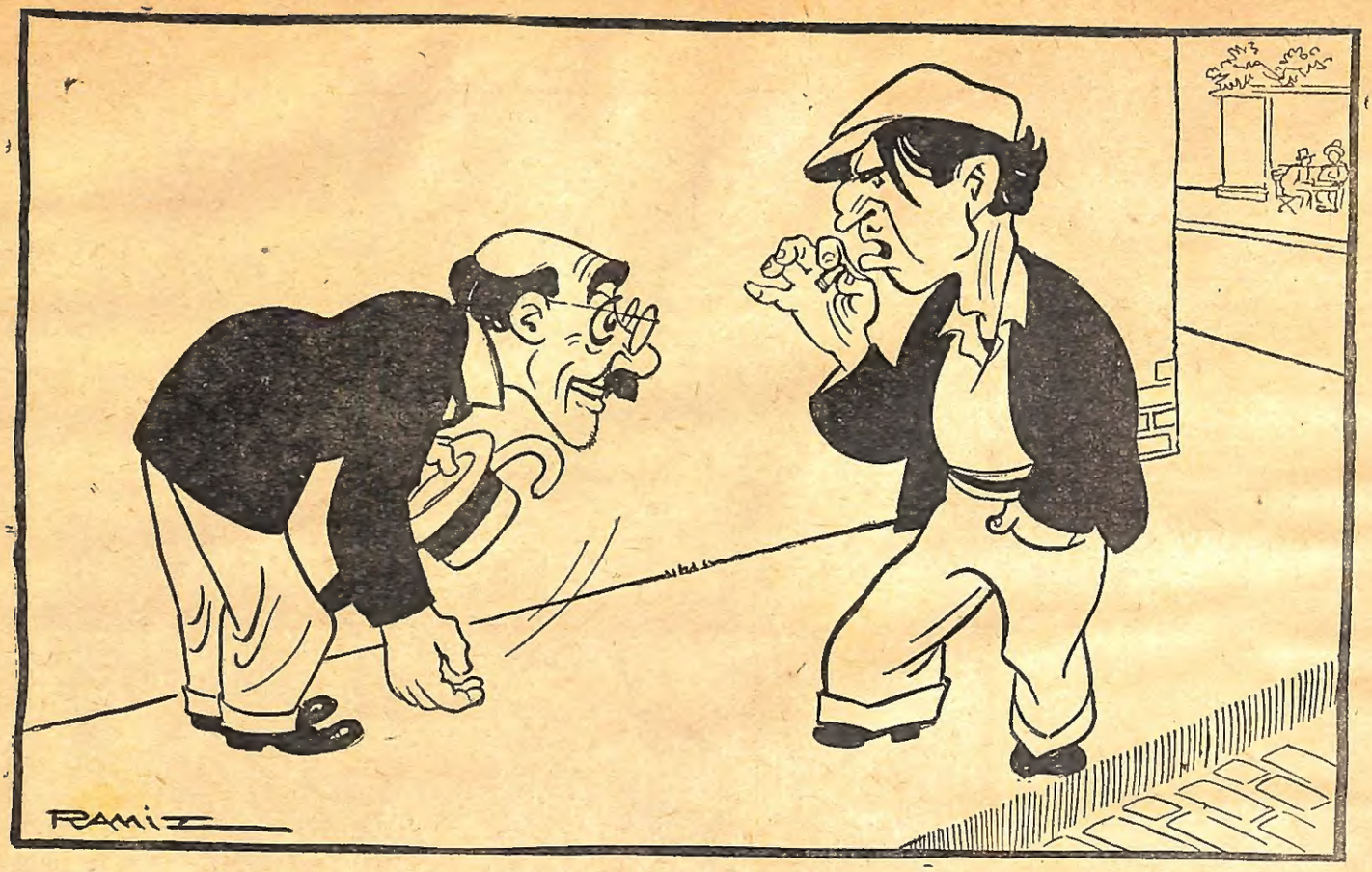

— Vay tereyağı vay!..

— Aman mîrim, iltifatınızı bağıra bağıra söyleyin de konu komşu arasında itibarım artsın!

Kimse Duymasın

AVCI

Avcılar reisi Aka Gündüz anlatıyordu:

— Sürgün avına çıkmıştık. Nişancılık müsabakası yapıyorduk. Birdenbire çalının dibinden bir tavşan fırladı. Bir hamlede elli metre ilerledi. Arkadaşlardan biri nişan aldı, ateş etti, vuramadı... Mesafe yüz metre olmuştu. İkinci bir arkadaş nişanladı, attı, vuramadı. Üçüncü avcı silâhını doğrulttu, patlattı, tavşan vurulmadı. Av gittikçe uzaklaşıyor, hedef gittikçe küçülüyordu. Dördüncü, beşinci, altıncı arkadaşlar da tecrübe etti, vuramadı. Tavşan bir kilometre uzaklaşmıştı. Nihayet sıra bana geldi, tüfeğimi aldım, omuzladım, nişan aldım, bir nokta kadar küçülen ava ateş ettim...

Dinliyenlerden birinin öksürüğü tutmuştu. Aka gündüz durakladı:

— Ne yazık ki, ben de vuramadım!

★

TEŞHİS

Muayenehanede yaşlıca bir bayan hasta ile doktor arasında:

— Rahatsızlığınız nedir bayan?

— Kendimde bir halsizlik hissediyorum, doktor!

— Kaç yaşındasınız?

— Niçin sordunuz?

— Hastalığınızın teşhisi için ne sorarsam cevabını vereceksiniz.

— İyi ama yaşımın bununla ne alâkası var?

Doktor sinirlendi:

— İtiraz istemem... Elbet bir bildiğim var ki, soruyorum.

— O halde... O halde otuz...

Doktor kalemi elinden bıraktı:

— Gördünüz mü ya... Siz cevap verir vermez hastalığı anladım: Sizde hafıza zaafı var...

ÇAMDEVİREN

Bahar Alâmetleri

Ürperir tüylerim günde bir kaç haberden,
Haberler kâh dışardan geliyor, kâh içerden:

Çekmiş Kasımpaşada silâhını bir adam,
Gafletle düşmanını zımbalamış üç yerden.

Vurmuş Tarlabaşında âşıkını bir kadın,
Başını taştan taşa vursun artık kederden!

Kanların kaynadığı bunlarla belli olur,
Baharın teşrifini anlarız yoksa nerden?

Mussolini kurşuna dizilmiş Milânoda,
Kurtaramamış yakayı birkaç vatanseverden.

Her gün başka bir ölüm haberi gelmektedir,
Öldü mü, ölmedi mi, şüpheliyim Führerden!

Dokuz canlı olsa da can verir en sonunda,
Ölüm Allahın emri, kurtulan yok beşerden!

Bahar gibi sulhun da gelmekte olduğunu
Anlıyor Çamdeviren böyle cinayetlerden.

Çamdeviren

GECE DÖNÜŞÜ

Bay, gecenin ikisinde bir taksi otomobilile evine geliyordu.

Köşe başını dönünce evinin penceresinde aydınlık gördü ve hayli sarhoş olmasına rağmen karışık saçlı bir kadının, yüzünü pencerenin camlarına yapıştırmış, sokağı tarassut etmekte olduğunu farketti. Bay birdenbire ayılarak şoföre seslendi:

— Aman evlâdım... Sana zahmet olacak ama beni sırtına yüklenerek içeri götür, bir kaza geçirdiğimi, üç dört saattenberi nerede oturduğumu anlatamadığımı söyleyiver... Bakalım belki inşallak cenabı hakkın iznile vaziyette bir salâh hasıl olur.

Kadın — Biraz açıl da sen de yan...

Erkek — Ben açılıp iki bin liraya sayfiyeyi tuttuğumuz gün yandım, kâfi!..

— Nihayet sulh imzalandı, herkes bayram yapıyor.
— Matem yapanları da unutma...
— Mihver artıklarından mı bahsediyorsun?
— Hayır, kara borsacılardan!

Canım... Cicim...

(Vakit akşam. Kapı çalınır. Bay gelir.)

— Hoş geldin kocacığım!.

— Hoş buldum karıcığım... O... Bu ne süs böyle? Galiba sen sokaktan geliyorsun?!.

— Nerden anladın?

— Benim için böyle süslenmezsin de ondan. Ne zaman sokağa çıkacak olsan o zaman iki dirhem bir çekirdek kesilirsin!.

— Teessüf ederim sana!.. Sana öyle geliyor... Hiç de zannettiğin gibi değil... Senden başka kimin için süsleneceğim?!.

— Sahi benim için mi süslendin böyle?.

— Elbette!.

— Affedersin nonoşum!.. Günahını aldım!.

— Benim cici kocacığım... Zaten sen hep benim günahlarımı alır durursun... Bu gidişle dosdoğru cenneti boylayacağım!.

— Allah göstermesin!.

— Tıraş olmuşsun!.

— Evet... Akşam saçların uzamış kocacığım dememiş miydin?.

— Sahi!

— Ben de sana hoş görünmek için bugün ilk iş olarak berbere gittim!.

— Canım benim!.

— Yavrum!..

(Bir şapırtı duyulur. Sonra erkek konuşur:)

— Ne güzel koku bu?!.

— Nevvare verdi!. Kocası Mısırdan getirmiş.. Ne güzel koku değil mi?!.

— Çok güzel... Demek bugün Nevvare geldi?. Halbuki günün değildi!.

— O gelmedi canım!.

— Ya kokuyu nerden buldun?

— Ben Nevvareye gittim kocacığım!.

— Demin bir yere gitmediğini, benim için süslendiğini söylemiştin?.

— Nonoşum, ben bir yere gitmedim dedim mi?. Sadece senin için süslendiğimi söyledim.

— Sahi öyle!.

— Kocacığım!.

— Canım!.

— Bugün Nevvarede neler gördüm biliyor musun?

— Neler gördün?

— Bir emprime diktiriyor, görme!.

— Güle güle giysin!.

— Teessüf ederim. Böyle mi derler?

— Ya ne derler?. Giyemez olsun mu diyeyim?.

— Bir de anlamamazlıktan geliyorsun değil mi?.. Sen daima böylesin!.

— Karıcığım, şimdi sinirlenecek ne var?. Kadıncağız bir elbise diktiriyormuş. Allah versin on tane diktirsin! Bize ne?.

— Öyle ya!.. Allah versin on tane diktirsin... Hain herif!. Benim arkadaşlarımın yanında haysiyetimi bir paralık ettin!..

— Allah Allah!.. Canım efendim. Ben arkadaşını görmedim. Ona bir şey demedim. Senin lâfına cevap verdim. Ne var bunda kızacak?.

— Hah!.. Ne var bunda kızacak?!. Senin gibi duygusuz adam için hiç bir şey!..

— Ama çok oluyorsun Zeynep!

— Ne olurmuş çok olursam?!. Bıktım bu hayattan zaten... Allah canımı alsın da kurtulayım. (Burun çekmeleri, hıçkırıklar duyulur.)

— Asıl Allah benim canımı alsın da ben kurtulayım!.

— Senin değil, benimkini alsın!!.

— Hayır benimkini alacak!.

— Yarabbi sen bana sabır ver! Be kadın yoktan yere patırdı çıkarıp hem kendini hem de beni üzecek ne var?

— Hâlâ da yoktan yere diyor!. Hâlâ da yoktan yere!. Duygusuz herif!.

— Karı ağzından çıkanı kulağın işitsin; yoksa!..

— Elinden geleni arkana koyma... Mıymıntı sen de!.

— Şimdi elimden bir kaza çıkaracaksın!.

— Haydi oradan ötlek!. Vallahi şu vazoyu kafana bir yerleştirirsem altı ay tebdilhava alırsın!.

— Utan, utan!.. Konu komşu pencerelere uğradı, senin sesini dinliyor.

— Budala... Asıl onlar senin sesini dinliyor. Herkes benim ne mal olduğumu bilir...

— Evet ne şırfıntı olduğunu dünya âlem öğrendi!.

— Ne dedin?!. Ne dedin?!.. Şırfıntı ha?!. Aman Allah!.. Şu dazlak kafalı herifin bana yaptığı hakarete bakınız!.

— Dazlak kafalı sensin!..

— Yalnız dazlak kafalı değil, üstelik de budalasın.... Damsız evde kim oturur?. Kafanın dışı gibi içi de boş!.

— Karı ağzını topla!. Yoksa ağzını yırtarım!.

— Hele yaklaş bakayım, yaklaş!.. Haaaay!.. Aman!..

(Kadın yumuşak bir yere kendini atar. Erkek bir küfür savurarak yatak odasına geçer; kapıyı kapar.)

— Yılan karı!.

(Bir zaman ne yapacağını bilmez bir halde aynada kendini süzer. Bıyıklarındaki ağarmış sert kılları yatırmağa çalışır. Sonra soyunmağa başlar. Elini ceketinin cebine sokar. Bir mahfaza çıkarır. Açar. Tek taşlı bir yüzük parıldar. Acı acı başını sallar. Bu sırada yavaşça kapı aralanır. Zeynebin başı uzanır:)

— Ne yapıyorsun orada?

— Hiç!

— Nedir o elindeki?.

— Elinin körü!

— Rica ederim, doğru konuş!

— Ne olacak, ne zamandır is-

HAFTANIN ZIRVALARI

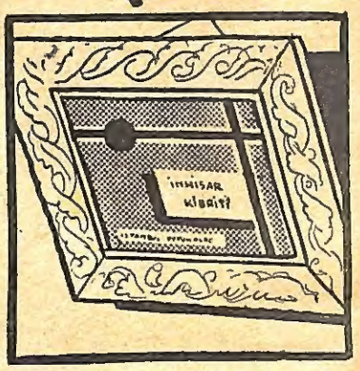

Yeni kibrit kutularının üstündeki resmin sanat kıymeti ilgili makamlarca takdir edilerek Resim müzesine kaldırılması muvafık görüldü...

Belediyenin himmetile yeni açılan caddelerle Boğaz sahillerine mazı ağacı dikilen İstanbulun beş yüzüncü yıldönümünde alacağı şekil!

Senede üç defa sıhhi muayenelerine karar verilen öğretmeniere de talebeler gibi karne verilmesi münasip görüldü!

Kemancısı, şarkıcısı, hokkabazı olan Boğaz vapurlarına bu yaz karyolalar kurularak sünnet düğünleri yapılması da düşünülüyor!

— Ben hakiki Hitlerim.

— O kadar çok mukallitleriniz var ki maalesef sizi kabul edemiyeceğiz bayım!.

tediğin tek taş yüzük!.

— Doğru söyle!.

— Kör müsün?. İşte!.

— Sahi bu benim mi kocacığım!..

— Sana diye almıştım...

— Niçin daha önce göstermedin?..

— *Vakit bıraktın mı ki?!..*

— Ver bakayım canım!.

— Al!..

— Oooo!. Hem de ne güzel!.. Ah benim hakikatli kocacığım!.

— Haydi haydi!.. Şimdi hakikatli olduk, öyle mi?

— Elbette hakikatlisin.. Hakikatli değil misin?.

— Öyleyim ama kaç para ediyor ki?!.. Sana ahlâksız, mendebur herifin biri lâzımdı!.

— *Ah....* Ben öyle adamlardan korkarım!.

— Benden korkmuyorsun da ne oluyor sanki?.

— Sen benim kokacığıma ne karışıyorsun?.

— Öyle... Senin kocacığın!.

— Elbette benim kocacığım!.. Benim canım!.. Nonoşum!.

— Haydi haydi, sokulma.. Sululuk yok!.

— Teessüf ederim, bir de bana sulu mu diyorsun!.

— Hayır ama, beni çok üzüyorsun be karıcığım!.

— Sen beni üzmüyor musun sanki?.

— Ben *seni* üzecek ne yaptım?

— Nevvare elbise diktiriyor dediğim zaman güle güle giysin dedin!.

— Ya ne diyecektim?

— Merak etme karıcığım, sana da alırım. Sen de diktirirsin, diyecektin!.

— Ben ne bileyim senin böyle istediğini?.

— İstesem alır mısın?.

— Elbette alırım. Ne istiyorsun da yapmıyorum ki?.

— Canım kocacığım benim!.

— Benim şirret karıcığım!.

— Nonoşum!.

(Konuşma bundan sonra iki taraflı canım, cicim, ciğerim, bir tanem, nonoşum, totoşum cilvelerile dolu olarak devam eder. Yeni bir elbiselik alınmasına karar verilir. Kadın yüzüğü parmağına takar. Bir an evel komşuya gidip yüzüğü gösterebilmek için ayak üstü bir iki lokma yemek yiyip sokağa fırlar.)

Çalapala

★

KONUŞAN KİM?

Telefon kulübesinin önü çok kalabalıktı. Nihayet ona da sıra geldi. İçeri girdi. Numaraları çevirdi. Telefonu kulağına koydu.

Dışardakiler sabırsızlıkla bekliyorlardı. İçerdeki gireli on dakikayı geçmişti. Bu nasıl şeydi böyle?. Ne uzun konuşmaktı bu? Nihayet biri dayanamadı. Camı vurdu:

— Yirmi dakikadır telefon kulağınızda durup duruyorsunuz. Daha ağzınızı açıp bir kelime söylemediniz bayım!.. Ne konuşacaksanız konuşun, yahut çıkın dışarı da biz işimizi görelim!.

Adamcağız telefonu işaret ederek cevap verdi:

— Nasıl konuşmuyoruz gözüm? Yarım saattir karımla konuşuyoruz!..

EVLENMEK KOLAY

Vapurda göz göze, tramvayda göğüs göğüse, sinemada burun buruna geldiler. Erkek yarım saat içinde sevda sarhoşluğuna tutulmuştu. Kadının ellerini ellerinin içine aldı:

— Sizinle evlenebilir miyiz? diye sordu.

— Evlenmesine evleniriz ama sonra kolayca boşanabilir miyiz acaba?.

AL HABERİ

Çocuk — Anne!

Anası — Ne var!

Çocuk — Bizim hizmetçi bizim eve gelmeden önce fındıkcılık yapıyormuş!

Anası — Kim söyledi onu?

Çocuk — Babam demin Ayşenin kulağını çekti de "Seni gidi fındıkçı seni!„ dedi.

Sıvasta M. G. :

"Bir kızı seviyorum, o da beni seviyordu.. Bir aralık sevmemeğe başladım, fakat o beni hâlâ seviyor... Ben de seveyim mi?„

CEVAP :

Siz onu sevmediğiniz halde kızın sizi sevdiğine göre, siz tekrar onu sever görünürseniz, sevgisinin şiddetinden sevgiliniz sevinç delisi olur, siz de kurtulursunuz!

★

Zonguldakta G. Ş. :

"1. Zonguldakta bütün kızlar çalışıyor, ben de aileme yardım etmek için çalışayım mı?

2. Yaşım on dokuz. Ailem, benden biraz büyükçe bir ablam var diye, benim evlenmem hakkında bir şey düşünmüyor.. Doğru mu?„

CEVAP :

1. Çalışmak değil, çalışma imkânı bulan kızlar için çalışmamak ayıptır.. Aileye yardım etmek için olmasa bile "fazla mal göz çıkarmaz.„

2. Kısmetiniz çıkarsa, pekâlâ sırayı bozarsınız!.

★

Rizede M. Ö. :

"Zengin bir genç beni seviyor. Ben de kendisine karşı kayıtsız değilim.. Fakat muhit müsait olmadığından konuşamıyorum.. Ne yapayım?„

CEVAP :

Siz bir şey yapmayınız, o genç sizi hakikaten seviyorsa yapacağını bilir: Hemen evlenme memuruna müracaat ederek dedikoduya meydan vermez!

★

Akşehirde A. O. :

"Çok titiz bir tabiatım var: Her nedense hep geçkin ve çirkin kadınları seviyorum... Bu huyumdan nasıl vazgeçerim?„

CEVAP :

Titiz tabiatınıza devam etmenizi, insaniyet namına tavsiye ederiz: Herkes güzele ve gence rağbet ederse cihanın müvazenesi bozulmaz mı?.

★

Karaköse de R. Ö. :

"Ciddî olmanın çaresi nedir?„

— Oğlum, konferans denince ilk akla gelen şey nedir?

— Berber dükkânı, efendim...

MİSAFİRİN AKILLISI

Karı koca sofrada yine şiddetli bir münakaşaya girişmişlerdi.. Ara sıra hızlarını alamıyarak sofralarının gedikli misafirine hitap ediyorlar:

— Siz söyleyin rica ederim... Hangimiz haklıyız, diyorlardı.

Misafir bir iki kere yutkunuyor, sonra nazik bir tebessümle:

— İkinizin de hakkı var! diyordu.

Kadın nihayet dayanamadı:

— Bu nasıl söz rica ederim, dedi, birimiz kara derse öteki mutlaka ak diyor. Nasıl olur da ikimiz de haklı oluruz.

Misafir ayni nazik gülümseme ile cevap verdi:

— Sinirlenmeyin bayanım... Çok şükür ki, ikiniz de haklısınız. Ya maazallah yalnız biriniz haklı olsaydınız, ben de bunu söyleseydim. Haksız olan bana; "Buyurun sokağa... Bir daha sizi burada görmiyeyim!„ deseydi halim nice olurdu?.

TEHLİKELİ

— Neden bazı günler yanımdan ayrılmıyorsun da bazı günlerde de yanıma yaklaşmıyorsun?

— Neden mi? Ay başında paralı oluyorsun, faydan dokunuyor. Ay sonunda ise züğürt olduğun için tehlikeli oluyorsun...

ÇARE BULMUŞ

Adada yazlığa giden biri, şehirde yazı geçiren arkadaşile konuşuyordu:

— Bu sene Adaya tedbirli gideyim dedim, yalnız benimle refikanın, bir de çocukların karyolasını, yatağını taşıttım, öteki eşyayı şehirde bıraktım...

— İsabet etmişsin.

— Ne isabeti? Misafirler yine geldi...

— Ne yaptınız?

— Ne yapacağız? Onlar bizim yatakta yattılar, biz de iskemlelerle masaların üstünde!..

CEVAP :

O taraflarda imkân yok, biz burada boş yağ tenekelerine baktıkça yüzümüzden düşen bin parça oluyor!

★

Yalovada Akköyde M. A. A. :

"Hani 1945 yılı büyük çocuklara oyuncak getiriyordu? Dört aydanberi bekliyoruz!.„

CEVAP :

Ajans haberlerini okumadınız mı? Hava Mareşalı Herman Göring, oyuncak tirenlerle oynayıp duruyor!

★

Karahallıda R. G. ve N. M. :

"1. Biz kardeş gibi iki arkadaş, aynı kızı seviyoruz. Kız ikimizi de seviyor... Hangimiz evlenelim?.

2. Hangimiz evlenirsek evlenelim, düğüne sizi çağırıyoruz.. Gelir misiniz?„

CEVAP :

1. Hanginiz daha pehlivansanız kızı o alsın... İcabında rakibini tepelemek elinden gelir!

2. Gelinin resmini görürsem gelip gelemiyeceğimi haber veririm!.

ÇÖMLEKOĞLU ve Ailesi

Güldürücü Roman

Yazan : Ercümend Ekrem TALU

— 14 —

— Osep geldi de...

— Yine ne istiyor?.

Adamcağız sinirlendi.. Karısına çıkıştı:

— Hanım! Ne diye her işe burnunu sokarsın?

Kadın eski kadın değildi. Malûm ya! O da üst perdeden cevap verdi:

— A! Elbette sokarım! Ben olmasam halin duman. Sen kendi kendine, nafile hiç bir iş becerecek adam değilsin.

Bu haklı tarizi, koca birdenbire hazmedemedi. Fakat bu hazmedemeyişin tepkisi de dudaklarında beliren hafif bir tebessümden ibaret kaldı. .

Şazimend hanım bu kadar yıl bu adama nasıl kul, köle olabildiğine kendi de şaşıyordu. İdris efendiye karşı teslimiyeti, demek ki onun erkeklik üstünlüğünden değil, kendinin karılık telâkkisindeki yanlışlıktan ileri gelmişti. Şimdi anlamıştı ki, erkek denilen mahlûku kendi hükmü altına almak bir kadın için, zannedildiği kadar güç değildi.

Çocukluğunda, okumuş bir adam olan dayısı, bahriye kolağalığından emekli Hulûsi efendi merhum, bir kış gecesi, etrafına topladığı çoluk çocuğa Osmanlı tarihinden bir fasıl anlatmıştı. Şazimend hanım bunu hayal meyal hatırlıyordu. O fasılda, küçücük bir padişah anasının, koskoca Osmanlı devletini oğlu namına nasıl idare ettiği, kerli ferli vüzerayı, vükelâyı, yeniçerileri emrinin altında tir tir titrettiği hikâye ediliyordu.

Şaziment hanım refaha kavuştuğu ve bu apartımana yerleştiği gündenberi damarlarında o hünkâr anasının kanına benzer bir kanın aktığını hisseder gibi idi. Ailenin üzerinde kendinden gayri nüfuz sahibi tanımak istemediğini daha ilk günlerde hepsine ihsas etmiş, idareye el koymuştu.

İdris efendi karısına haftalık bir para veriyordu. Evin kirası hariç, bütün masrafı bu para ile görülecekti. Şazimend hanım pek idareli idi. Aldığı haftalığı yetirdiği gibi, bir kaç lira da bir kenarda biriktiriyordu.

Çocukların tahsil ve terbiyelerini de o üzerine almıştı. Kızı, mahallede yegâne ahbap edindiği müteahhit Ziya beyin karısı Bayan Süheylâdan örnek alarak ve onun delâletile, Pangaltıda, sörlerin idaresinde Dam dö Siyon mektebine yarım leyli kaydettirmişti.

Bayan Süheylânın kızı Tüliş de oraya devam ediyordu. Bir karış boyu ile paldır küldür fransızca konuşuyor, insanın karşısına çıktığı vakit her halile iç açıyordu.

İdris efendi önce bu işe mümanaat edecek olmuştu. Taassubu ile, bir kızın, kendi kızının, mektebe gitmesine tahammül edemezken, üstelik bir de ecnebi okula devam etmesini havsalasına sığdıramıyordu.

Lâkin, kendinden her manasile üstün bulunan Bayan Süheylânın tesiri altında, Şaziment hanım ne yapmış yapmış "efendi,, yi kandırmıştı.

— Biricik kızımızın kısmetine engel mi olacaksın? demişti. Bu zamanda, erkekler cahil kadına metelik vermiyorlar. Okumuş olsun istiyorlar. Frenkçe bilsin istiyorlar. Alafranga arıyorlar. Görmüyor musun? Bütün konu komşunun karıları fan, fin, fon ecnebice konuşuyorlar. Ben de kızımı onlar gibi yetiştirip yine onlar gibi zengin kocaya vereceğim. Rahat ettireceğim evlâdıma. Süheylâ hanımın beyi koskoca mehendiz, hem de müteahhit. O bilem kızını marabetlerde okutuyor. Bizim çocuğu da onun yanına katarız, her gün beraber gider gelirler.

Battala gelince, onu da özel okullardan birine gündüzlü yazdırmışlardı. Oğlan inadına tembel, terbiyesiz ve nobrandı. Kız kardeşi muhitine çabucak alışacak ve uyacak gibi olduğu halde, o bilâkis, yazıldığının haftasında eve okul müdürü tarafından yazılmış bir şikâyet mektubu ile gelmişti.

Maamafih, Şazimend hanım, çocuklarının her ikisi üzerinde de hüküm ve nüfuz sahibi olmuştu. İstanbul tarafındaki mütevazı baba ocağında iken, âciz, mıymıntı bir kadın kanaatini veren bu anlaşılmaz mahlûk, muhit değiştirir değiştirmez gerçek hüviyetini meydana koymuştu.

Battal, anasından bir şey isterken, meselâ yanılıp da:

— Haydisene, anne, be!

Diye bağırdı mı, ağzına şamarı yiyordu.

Velâkin, çocukta bu bir yaratılış meselesi idi. Belli ki babasına çekmişti. Kendinden seviyece yüksek kimselerin yanında sıkılıyor, bayağı insanlarla düşüp kalkmaktan hoşlanıyordu. Ve onların muhitinde ne kadar âdilikler varsa onları taklit ede ede kendi de âdileşiyordu.

İki kardeş hiç geçinemez olmuşlardı. İki ayrı istikamette yürümek için hamle eden, fakat ayaklarından birbirine bağlı olan iki yolcu gibi, her an çekişiyorlardı.

Ekseriyetle oğlan kızı hırpalıyor, dövüyor, sövüyordu. Baba da onun bu hareketlerine katiyen müdahale etmiyordu. Hattâ, kim bilir? Belki de içinden, oğlunun, kadım kıyafetindeki her mahlûku, kim olursa olsun, kendinden böyle aşağı görmesini takdir ve tahsin bile ediyordu.

Ancak, ailenin içinde kadın zaafının ve kadın haklarının keskin ve yaman bir müdafii, Şazimned hanım vardı ve alesta duruyordu.

* * *

Osep efendinin çizmiş olduğu yolda hareket edilerek çuvalların bir kısmı kara borsadan geçirilip elden çıkarıldı. Piyasada çuval kıt, isteklisi ise pek çok olduğundan öbür parti de, simsarın tahmin ettiği gibi yüzde on beş, yirmi fazlasile alıcı buldu.

Elindeki sermayenin pisi pisine tükeneceğinden korkan İdris efendi de bu sayede geniş bir nefes aldı.

Bu muameleden az bir müddet sonra, Osep yine apartımana çıka geldi. Bu defa daha geniş ve daha müsbet bir teklif ile geliyordu. İdris efendinin karşısına geçer geçmez dedi ki:

— Efendiciğim! Gördün ki Osep iş adamısıdır ve cenabına ne ki demiş ise tıpatıp doğru çıkmıştır. Gel, beni diğne de şu yazıhaneyi aç. Barabar açalım. Kalatada, Çorçopzade hanında kıyak bir yer biloorum. Odabaşı ehpabımdır. Az hava parası ilen orayı bize kiralattırır. Er gün, piyatsada yeni bir iş zuhur edoor bakoorsun. Bögün kalay, yarın fasulya, öbürüsü gün ampul.. cenabet belli olmoor ki:. Piyatsadan uzak kaldığımız müddet hepsi bu işleri kaçırırooruz. Bir zamandayız ki, ticaret altık adamın ayağına gelmoor. Nazlıdır. Kibar olmuştur. Sen onun ayağına enecek, yalvar olacaksın ki açıkkalmayasın. Bana inan da şurayı kaçırmiyalım. Tam da piyatsanın göbeğidir.

İdris efendi:

— Peki! dedi; madem öyle lâzımsa, tutalım.

— Hay babanın canına irahmet! Yarın gidip te görelim bir?

— Olur.. gideriz.

Çörçöpzade hanı, Galatanın yan sokaklarından birinde kör bir handı. Karadenizli bir zata ait olan bu han, bir zamanlar, menkul kıymetler borsası Karaköyde iken bir çok iş adamlarını, Konsolitçi, hava oyuncusu vesaireyi barındırırdı. Borsa karşıya geçince han da boşalmıştı. Yirmiden ziyade odasının yarısından fazlası yıllardır bomboş duruyordu. Öbür odalarda da sönük bir iki avukat, bir kaç tane de kâğıt kavafı ve ayak simsarı bedavadan urup eksiğine oturuyorlardı.

Osep bu hana gire çıka, odabaşı ile gerçekten ahbap olmuştu. Günlerden bir gün de ona:

— Ben, demişti bu boş odalara müşteri bulurum. Ve lâkin bulacağım müşteriden, mal sahabısı salt kira alır, ben de hava parası alırım. Sana bunun içerisinden pay çıkar. Ne dersin?

Odabaşı bu pazarlığa derhal yanaşmıştı. Başka yerlerde bir çok emlâki daha olan Çörçöpzade, bu hanın odaları kiracı bulmuş, bulmamış umursamıyordu bile. Buranın idaresini tamamile odabaşıya bırakmıştı. Kendisi yalnız kontratları imzalıyor ve aydan aya gelen iradı kasadarına teslim ettiriyordu.

Çolak Osep, İdris efendiyi hana götürdü, gösterdi.

— Ehpapçadır.. badiyavadır..

Diyerek, simsarın, gûya mal sahibi ağzından teklif ettiği beş yüz lira hava parasını kendi cebine indirdi; kontratı yapıp odaları tutturdu.

— Arkası var —

EV İlâçları

Yazan : Dr. NURİ ERGENE

Bütün nebatların sağlık üzerine olan tesirlerini resimlerile bu eserde bulacak ve kullanma şekillerini öğreneceksiniz. (Ev Ilâcları) ayni muharririn (Ceb Doktoru) eseri kadar faydalı ve lâzımdır. Hiç kimse bu eserden kendini mahrum edemez. Karton cildli olarak her yerde (125) K.

— YEDİGÜN NEŞRİYATI —

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ
Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kıymetli bebek gıdasını minimilere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ.

Bahçekapı : SALİH NECATİ

NECATİ ismine dikkat.

KÜÇÜK SİPARİŞ

30 liraya kadar her nevi sipariş postada tediyeli

Muhayyer

olarak derhal gönderilir. Sipariş verebilmek için mektupla bir liralık posta pulu göndermek lâzım ve kâfidir.

İstanbul posta kutusu No. 198

Değerli Ressam Münif Fehim'in sanatkâr fırçasından doğan bu eser baştan başa renkli tablolarla süslüdür. Senenin en lüks eseri olan bu albümden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz.

160 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

KARİKATÜR

İDAREHANESİ
İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: stanbul KARİKATÜR
Telefon : 23031.

ABONE ŞARTLARI
Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

TÜRK MEŞHURLARI ANSİKLOPEDİSİ

Yazan : İBRAHİM ALAEDDİN GÖVSA

Üstat İ. Alâettin'in on senedenberi emek sarfettiği bu çok mühim eser her ay başında 36 sayfalık fasiküller halinde intişar edecek ve bütün eser 12 fasikülde, yani 1 senede tamamlanacaktır.

Türk Meşhurları'nda Türk tarihine karışmış binlerce simayı en yeni ve en hakiki tercümeihal ve resimlerile bulacaksınız.

Kâğıt buhranı dolayısile mahdut miktarda tabedilen bu eserin fasiküllerini noksansız toplamak için isminizi şimdiden bulunduğunuz şehirdeki Yedigün bayiine kaydettiriniz veyahut abone olunuz.

12 fasikülün abonesi 6 liradır. Abonelerin fasikülleri postada bozulmamaları için mukavva arasında ve hususi zarflar içinde gönderilecektir.

Aboneler posta havalesile: İstanbulda Ankara caddesinde Yedigün Müessesesi Ansiklopedi Servisi adresine gönderilmelidir.

TÜRK MEŞHURLARI'nın ilk fasikülü çıktı. Her fasikülün fiyatı yalnız (50 kuruştur.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA 1 LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Evli bir genç bayan nasıl GÜZELLEŞTİ VE MES'UT OLDU?

Bayan G...

"Yalnız bir ay evveline kadar cazibesizim ve kıymetsizdim" diyor.

25 yaşında idim. «Bir kenara bırakılmaktan» korkmağa başlamıştım... Sık sık dans salonlarına devam etmeği tecrübe ettim. Fakat hiç bir erkeğin nazarı dikkatini celbedemiyordum. Henüz evlenmiş benden genç bir arkadaşım bana bir sır tevdi etti: «Erkeklerin takdir nazarlarını çeken taze, nermin ve açık bir cild ve şayanı perestiş bir tendir. Bu yeni ve şayanı hayret güzellik reçetesini sen de tecrübe et» dedi. Şimdi zevcimi ilk nazarda takdir ettiği göz kamaştıran bir tazelikteki genç ve nermin tenim olduğunu itiraf ediyor.

Yaptığım şudur:

«Her akşam, yatmazdan evv· cild gıdası olan penbe renkteki Tokalon Kremini kullandım. Terkibinde, bütün dünyada meşhur bir cil mütehassısı tarafından keşf ve cil hüceyrelerinden istihraç edilmiş kıymetli bir unsur vardır. Siz uyurken o, cildi besler ve güzelleştirir. Sabahları da yağsız beyaz renkteki Tokalon Kremini kullandım. Birkaç gün zarfında cildim, kadife gibi yumuşak, gül yaprağı gibi taze ve nermin bir hal aldı, açık mesamelerim sıkıştı ve siyah noktalarla gayri saf maddeler kayboldu.»

Erkekler **SİZİ** cazip ve sehhar buluyorlar mı? Aksi taktirde hemen bugünden cild gıdası olan Tokalon Kremini kullanarak **letafetinizi** arttırınız ve teninize hayat ve taravet veriniz. Tokalon kremlerini, cild için besleyici hiç bir unsuru ihtiva etmiyen âdi güzellik kremleri ile karıştırmayınız.

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü:
SEDAT S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

TOMBUL TEYZE YERLİ MALLAR PAZARINDAN (T) KUPONİLE BASMA ALIYOR:
Satıcı — Güle güle bayan... Kendinize sabahlık mı yapacaksınız?.
Tombul teyze — Ayol bana çıkar mı?.. Kocama gecelik yapacağım!.

T.T Postası

Bodrum: Hikmet Eskitürk:

S — Tombul teyzenin Ramizle akrabalığı var mıdır?

Tombul teyzenin boyu kaç, göğsü kaç?

C — Vardır. Sizin gibi Ramizin de teyzesidir.

Boyu bir, göğsü ikidir!

Ankara Z. A.:

S — Sümer Bank T kuponile basma dağıtacakmış. Tombul teyze T. T. ile süslü eski entarilerinden birini şehrimize gönderse de harflerinden istifade etsek olmaz mı?

C — Harflerinden istifadeye lüzum yok. Tombul teyzenin entarisini kesip şehre dağıtsanız herkese Sümer Bankınkinden daha fazla düşer!

Afyon: A. Aktürk:

S — Tombul teyzenin memleketi neresi, kocası ayni yerden mi?.

C — Tombul teyzenin memleketi Türkiyedir. Kocası da hemşeridir!